

[Kristine Heltberg.]

vedstadens problemer i langt større målestok, altså i den målestok, som vi har talt om i forbindelse med hovedstadsrådets indretning i øvrigt.

Vi kunne tænke os forslag til en bedre social sammensætning af borgerrepræsentationen, hvilket ville være muligt, hvis man gik ind for det forslag, vi er kommet frem med på rådhuset om erstatning for tabt arbejdsfortjeneste, noget, der savnes, og som betyder, at offentligt ansatte kommer til at udgøre en væsentlig part af de folk, der stiller op ved valg til kommunalbestyrelsen i København.

Endvidere ville det have pyntet, hvis man havde taget hensyn til ønskerne om større medarbejderindflydelse. I det hele taget synes disse selvforvaltningstanker, som vi er fremkommet med gang på gang – også i forbindelse med forsøg på at gøre Københavns styrelse til noget mere fortroligt for borgerne – at være glemte, men jeg håber, at vi kan komme tilbage til dem i udvalget.

I øvrigt vil jeg gerne gøre hr. Ejler Koch opmærksom på, at et aspekt, som han glemmer i sin kritik af de norske og svenske kommunalbestyrelser, er, at de takket være deres størrelse dog giver adgang til, at lokale repræsentanter kan tage del i kommunens arbejde; det synes jeg dog man burde have nævnt som et positivt resultat.

Hagen Hagensen (KF):

Jeg vil gerne begynde med at sige, at jeg tror, det er helt naturligt, at der sker en ændring af styrelsesforholdene i Københavns kommune. Styrelsesforholdene trænger nok til en make-up, og der er vel ingen tvivl om, at den magistratsordning, der har været gældende, og som i og for sig var ude af rytme med borgerrepræsentationens funktionsperiode, nu bringes ind på den bane, hvor den bør være, nemlig at valgperioden falder sammen med borgerrepræsentationens funktionsperiode, og at man også, hvad der er helt naturligt for mig, afskaffer reglen om, at man kan vælge medlemmer af magistraten, der hverken har valget til eller er valgbar til Københavns borgerrepræsentation.

Jeg synes også, det er rigtigt, når det fastslås, at borgerrepræsentationen er det højeste led inden for Københavns styre. Når det slås fast på den måde i en lov, så undgår man vel også det spørgsmål fremover, hvem der er den

første borger i byen, om det er borgerrepræsentationens formand, eller om det er overborgmesteren. Jeg kender tilfælde, hvor der har været tvivl, og hvor hver af dem følte, at de var det. Nu slås det helt klart fast, at det er borgerrepræsentationens formand, der er byens første borger.

Når jeg har sagt dette, vil jeg gerne i øvrigt gemme en lang række enkeltheder, også det af hr. Tange rejste spørgsmål, om udvalg skal være åbne eller ej, til udvalgsarbejdet. Det vil vi drøfte herinde i tinget, hvor udvalgmøderne ikke er tilgængelige for andre, hvor man derfor kan udføre et egentligt udvalgsarbejde, hvad man ikke kan, når der er offentlighed på.

Blot vil jeg gerne her sige, at man, når vi skal drøfte Københavns forhold, ikke må glemme, at det er hovedstaden i vores land, og at der nok må gælde særlige forhold på en hel række områder for Københavns kommune. Uden at det vedrører dette forslag direkte, vil jeg sige, at der også må gælde særlige forhold for de kommuner, der ligger i umiddelbar nærhed af København, og som danner det, vi forstår ved hovedstaden. Der er mange forhold, der spiller ind, og nogle af dem er nævnt i dette forslag, bl. a. den forpligtelse, som byen København har fremfor andre byer til at repræsentere vores land.

Det er i øvrigt for mig lidt af et problem, om man skal opretholde den gældende ordning, hvorefter borgerrepræsentanterne får et fast vederlag og dermed har en anden ordning end diætordningen i landets øvrige kommuner, men det er en detalje, jeg ikke skal sige noget nærmere om her.

Men den bestemmelse i lovforslaget om, at det ved regulativ kan vedtages, at der kan nedsættes bydelsråd, finder jeg simpelt hen bør udelades. Det må være således, at ansvaret ganske klart er placeret hos borgerrepræsentationen og ikke noget andet sted. Det må være således, at det er borgerrepræsentationen, der står til ansvar over for dem, der har valgt den, og at man ikke ved at nedsætte sådanne bydelsråd kan bringe noget forkert ind i forholdet imellem vælgere og borgerrepræsentationen. Der er mange former, i hvilke nærdemokratiet kan udøves, og jeg regner da med, at man også i den arbejdsgruppe, der er nedsat, overvejer at finde ud af, om borgermøder, spørgetid, og hvad der ellers kan nævnes, er noget af det, der kan bringes ind i billedet, uden at man overhovedet behøver at have taget det med i en